

AGENDA DEL MES DE MARÇ DE 2023

3 Dimecres. Sant Medir, festa major d'hivern de Gràcia.

5 Diumenge II de Quaresma. Festa.

12 Diumenge III de Quaresma. Festa.

18 Dissabte.

A l'Oratori de Gràcia:

A les 17,00h.: Concert a càrrec de l'escola Musics' Son.

19 Diumenge IV de Quaresma. Festa.

20 Dilluns. Sant Josep. Solemnitat.

24 Divendres.

A l'Oratori de Gràcia:

A les 20 h.: Cinema a la Sala 1: "Sister Act II".

25 Dissabte. Anunciació del Senyor. Solemnitat.

26 Diumenge V de Quaresma. Festa.

A les 19h.: Concert a càrrec de l'Orquestra Barroca de Barcelona.

A l'Oratori de Gràcia:

A les 18 h.: Concert a càrrec del **cor MUOM**.

A l'Oratori de Gràcia, diumenge 5, 12 i 19:

A les 18,30 h., Vespres cantades.

Web d'interès: www.oratorigracia.com

www.arxiprestatdegracia.cat

El Cor de Sant Felip Neri

FULL INFORMATIU (4) Març de 2023

Oratori Sant Felip Neri de Barcelona

UN SERVEI PROPI DEL QUE ÉS L'ORATORI

Som en temps de Quaresma, temps de conversió. I pensant en la meua conversió que haig de fer a cada moment, he recordat l'encàrrec que el P. Fèlix Selden, anterior delgat de la Sta. Seu, ens deixà en una visita que ens va fer: si els laics us estimen així és perquè se senten estimats, continueu fent aquest servei propi del que és l'Oratori, no defalliu.

Sí, som cridats a viure en el món com a misteri de comunió. Comunió que és do específic de l'Esperit, fruit de l'amor entregat pel Pare i de la gràcia oferta per Jesucrist: "La gràcia del Senyor Jesucrist, l'amor de Déu i la comunió de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres", diu sant Pau. Però, aquesta comunió, "koinonia", de l'Esperit Sant no sols és participació en la vida divina de manera gairebé individual, sinó que vol dir també comunió entre els creients. La comunió d'amor que uneix el Fill amb el Pare i amb els homes és al mateix temps el model i la font d'unió, que ha d'unir-nos a nosaltres entre si: "Estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat".

Aquesta doble comunió amb Déu i entre nosaltres és la finalitat pròpia de l'anunci de l'Evangeli. Quina és si no la tasca apostòlica de l'Oratori? "Allò que hem vist i sentit, us ho anunciem, perquè també vosaltres estigueu en comunió amb nosaltres". És això el que va veure a casa nostra el P. Selden? No dic que no; però no podem aturar-nos amb la seva felicitació; penso que podem anar més enllà en aquesta nostra tasca pròpia. Per això, si la comunió amb Déu i entre nosaltres és inseparable i on es destrueix la comunió amb Déu es destrueix també l'arrel i la font de la comunió entre nosaltres, aprofitem aquest temps de Quaresma i aprofundim més, mitjançant la pregària, la nostra comunió amb Déu: que la nostra comunitat-família pugui adonar-se amb facilitat d'aquesta unió filial amb el Pare, de germanor amb el Fill i d'amor amb l'Esperit, per aprofundir més la comunió entre nosaltres els homes. I també treballem més la nostra vida de família-comunió entre nosaltres, perquè on no es viu la comunió entre nosaltres, tampoc no pot ser viva ni veritable la comunió amb Déu.

I és que la comunió ens fa sortir de les nostres soledats, de la foscor en nosaltres mateixos, i ens permet participar en l'amor que ens uneix. Sí, la

comunió és remei contra la soledat. Fa sentir-nos aollits i estimats. L'Oratori és opció per la vida comunitària, amb totes les seves conseqüències; no per fugir de la soledat, sinó per ser signe, llum que ha de resplendir entre els homes, concretament els que ens sentim comunitat-família oratoriana i els veïns de Gràcia, de Barcelona: "Si afirmàvem que estem en comunió amb ell, però de fet caminàvem en la fosca, mentiríem i no viuríem d'acord amb la veritat. Però si caminem en la llum, tal com ell està en la llum, estem en comunió els uns amb els altres". Sí, l'encàrrec del P. Selden ens ha de ser una exhortació ferma a seguir treballant, perquè la llum que reflecteix l'Oratori de Gràcia sigui font de comunió. Potser ara que estem vivint una altra Quaresma aquest seria un bon punt de revisió i així ressuscitar amb una vida comunitària més forta en la Pasqua.

¡Què n'és de propi de l'Oratori que la comunió neixi de la fe suscitada per la predicació de la Paraula, que s'alimenti de la fracció del pa i de la pregària, i que s'expressi en la caritat i en el servei! Un servei que és doble, però el mateix: la caritat que ens uneix i que hem de viure i de promoure no pot separar-se de la veritat que hem de guardar i proclamar o transmetre. Que el do de l'Esperit que és la comunió ens faci de debò custodis de la veritat i al mateix temps exemples de caritat, perquè la llum de la veritat i de la caritat que vivim en la nostra Comunitat no s'apagui mai i pugui continuar il·luminant més i més fortament els qui són Església del nostre Oratori de Gràcia, els quals també han de fer llum a la resta de l'Església i del món.

P. Ferran Colás Peiró, C.O.

CURIOSITATS

La Vella Quaresma

La Vella Quaresma és, als Països Catalans, la representació gràfica de la Quaresma, el temps que va de Dimecres de Cendra fins a Setmana Santa. El període penitencial, dins la litúrgia catòlica, és temps de dejuni i abstinència, allò que popularment s'anomena fer magre. Tot plegat és una preparació ascètica per a la Pasqua. També és present a altres zones de la mediterrània, a Grècia se l'anomena la senyora Quaresma, on se la representa sense boca i amb una creu sobre el cap.

Té la forma d'una vella arrugada i xaruga, amb set cames que va perdent d'una en una a mesura que van passant les setmanes de Quaresma. Les

singularitats que defineixen el personatge són que té set cames –a voltes, set arengades– i que a la mà hi duu un bacallà i un cistell de verdura, normalment bledes. A les mans duu o bé dos bacallans, o bé un bacallà i una graella. A partir del segle XIX aquesta figura representa també que comença una època d'abstinència de carn i que era moment de comprar peix.

Actualment, malgrat que el temps de Quaresma ha perdut intensitat per la laïcització de la societat, la Vella Quaresma continua vigent i adopta noves formes de representació i de celebració. En són exemples s'Àvia Corema a Maó o el Serra la Vella d'Ullastrell. En totes dues poblacions tenen una geganta que és la Vella Quaresma, evolució que garanteix la supervivència del personatge. També hi ha escoles que han adoptat aquest personatge entre el carnaval i les vacances de Setmana Santa per treballar diversos aspectes del currículum educatiu.

És molt representada en la imatgeria popular impresa i té una funció de calendari: per mitjà de les cames ens duu a Setmana Santa. La ritualització i ús de la Vella Quaresma té variants locals, però amb uns trets comuns. Cada setmana li arrenquem o tallem una cama i quan arriba al final és cremada igual que el seu predecessor, el Carnestoltes. D'aquesta manera, el foc destrueix simbòlicament el període. En alguns llocs, quan s'arriba a la meitat de la Quaresma (a la quarta setmana), serren la vella per la meitat. Grups d'infants fan captes de diners o aliments i fan veure que serren un bastó o l'estampa de la Vella Quaresma, tot seguint el ritme d'una cançó. Amb la recaptació s'organitza un berenar col·lectiu.

Cultura popular de Barcelona. Barcelona: [Institut de Cultura de Barcelona](#) Web ([CC-BY-SA](#) via [OTRS](#)).

